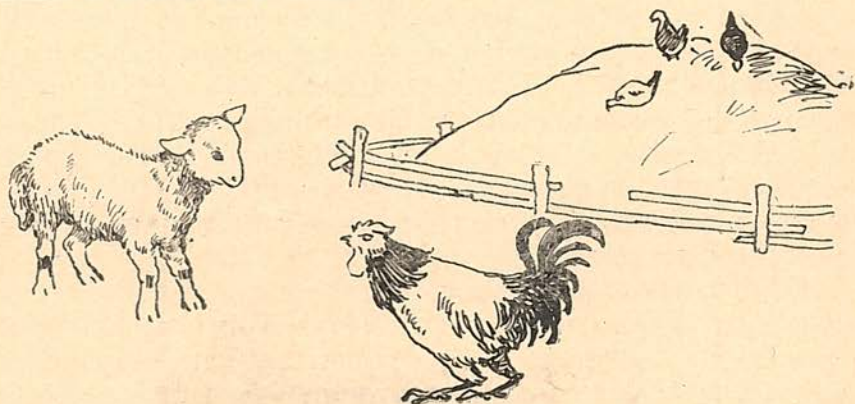

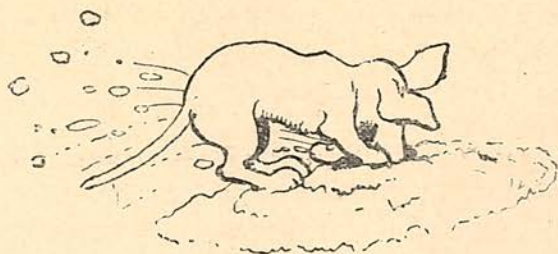
така се казва моето добро господарче, ме върза съ една връв за крака и седна близо до мене. И оттогава ние много се сприятелихме съ Крумча. Всѣки день той ме изкарва да паса въ градината. Милва ме, глади ме, а често ми дава и хлѣбецъ. Презъ нѣкои дни, той ме извежда и вѣнъ отъ село.

Много съмъ доволенъ, отъ всичко съмъ доволенъ. Само отъ едно нѣщо ме е страхъ. — Отъ червения гашатъ пѣтелъ на Крумча. Той постоянно ме гони и ме кълве. Оня день ме клѣвна надъ око̀то — още ме боли. Какъвъ лошъ пѣтелъ! Какъвъ лошъ пѣтелъ!

Дамянъ Калфовъ.

Неопитното куче.

На разходка Баро бѣше,
Страсть ловджийска го влечеше.
Въ всѣко храстче ше се мушне,
Всѣко камъче подушне —
Разигра му се сърцето —
Тука тамо, та въ полето.